

Sygn. akt III KZ 18/22

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **W. P.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 maja 2022 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 2 sierpnia 2021 r., sygn. akt IX Ka (...),

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt IX Ka (...),

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. zaskarżonym postanowieniem nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego W. P. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt IX Ka (...).

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca skazanego – adw. D. S., zaskarżył je w całości i zarzucił błędną ocenę stanu zdrowia obrońcy W. P., podczas gdy prawidłowa ocena stanu zdrowia obrońcy prowadzi do wniosku, że uchybienie terminowi do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku wynikało z przyczyn przez obrońcę niezawinionych.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, sporządzenie uzasadnienia wyroku w sprawie W. P. oraz jego przesłanie wraz z wyrokiem obrońcy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. wymagane jest zaprezentowanie istnienia przyczyn usprawiedliwiających dokonanie przez stronę czynności procesowej po upływie terminu. Do przyczyn tych unormowanie to zalicza wystąpienie okoliczności „niezależnych” od strony, a więc takich, których strona nie mogła usunąć i dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1997 r. V KZ 28/97).

Słusznie ustalił Sąd Okręgowy w K., że w niniejszej sprawie nie zachodziła przyczyna niezależna od strony, która skutkowała niedotrzymaniem terminu. Otóż obrońca wskazał przyczynę, z powodu której doszło do uchybienia terminu zawitego (zaburzenia słuchu). Nie uprawdopodobnił on jej zaistnienia w taki sposób, by uznać, że jego stan zdrowia winien być postrzegany jako przyczyna obiektywna i niezależna w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. Przedstawienie bowiem jedynie zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego występowanie szumów usznych, uznać należy za niedostateczne uprawdopodobnienie omawianej przesłanki.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.